

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Y.D της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΡΙΣΤ' ΚΑΙ ΡΙΗ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

Τὸ ὅπ' ἀριθμὸν ΡΙΣΤ' κατάλοιπον ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 8 περιέχει 1) ἀντίγραφρον ἐκ τοῦ Παλαιῶνος κώδικος 337 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ; (τέσσαρα αἰῶνας) φύλ. 1:5α φέρον τὴν ἐπιγραφήν «Ἄλφαρητάριον τοῦ χυροῦ Συμεών καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου» καὶ 2) ἀντίγραφρον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος φ. 135β φέρον ἐπιγραφὴν «Ξτερον». Εἶναι φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ τῶν δύο ἀλφαρητῶν τῶν ἀποδεδομένων εἰς τὸν Συμεὼν τὸν λογοθέτην καὶ ἔκδεδομένων (πρᾶλ. Migne ἐν τῇ ἑλληνικῇ πατρολογίᾳ τομ. 114 σελ. 131—133 καὶ σ. 133). Σύγκρινοντες τὸ ἔκδεδομένον κείμενον εὐρίσκομεν μικράς τινας διαφοράς ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἀλφαρητον, σύδειμαν δὲ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον. Οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων ἡ ἔκδοσις τῶν δύο τεύτων ἀλφαρητῶν καθίσταται περιττή. "Ἄκιντα σημειώσεως εἶναι μόνον αἱ διαφοραὶ αἱ παρατηρούμεναι μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου ἀντιγράφου καὶ τοῦ ἔκδεδομένου κειμένου, αἵτινες εἶναι αἱ ἀκόλουθοι·"

Στήχ. 8 ἐπὶ ψυχὴν κενώσατε πολλῶν θρήνων ἀξίαν

- » 9 Ἐρῶ τι καὶ θρασύτερον εἰ νικᾷ σὴ γρηγορότης
- » 11 Ζῆν οὕτως ἀμυντάνοντι τὸ θανεῖν πόσιῃ κρείττον
- » 14 κράξω πικρῶς ἐλέητον, ἔξελιπον ἐλπίδες
- » 15 θάνατος τὸ μνημόσυνον πικρόν σου τοῖς ἀνθρώποις
- » 39 Υἱὲ θεοῦ, προάναρχε, μή γιωρισθῆς σῆς ποίμνης,
- » 46 τὸ μετὰ τέλος πένθος γὰρ πένθος οὐδὲν ἀνδον
- » 48 μνησθῆς τίς με πόδιστασις, σῶσον, ὡς οἴδας, σῶσον.

Τὸ δὲ ὅπ' ἀριθμὸν ΡΙΗ κατάλοιπον ἀποτελουμένου ἐκ δύο σελίδων περιέχει ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ἀγιορείτικοῦ κώδικος τῆς μονῆς Ἱερῶν 78 φυλ. 183α φέροντος ἐπιγραφῆς «Πλάτωνος δσα σε δε φανείσθαι ἀποδειξω τέχνον ἐμόν». Ὁ Δάμπρος ἐν τέλει τοῦ ἀντιγράφου σημειώτι τὰ ἀκόλουθα·

«Παρατηρητέον δτι ἔχομεν ἐσωτερικὴν ἀλφαρητον μετὰ τὸ φονεῖ ταρασσομένην ἐν στ. 2,9,10, ὃν δὲ διερθίσται, ἀν γράψω

μεν «βιαίους καὶ δυνάστας». Ὅπερμετροι οἱ στίχοι 5, 6, 9, 15 (γραπτέον οἶκαδ') 21, 22, 23 καὶ 24. Τὴν ἀλφάβητον ταύτην δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Περὶ τῶν ἀλφαβήτων πρᾶλ. Ιδίᾳ τὸν Krumbacher Gesch. der byz. Litt. σ. 717 ε. καὶ 734, 3 καὶ τὸν Anastasiewio ἐν Byz. Zeitschr. τομ. XVI σ. 484 ε.

Κ. Ι. Δ.

Πλάτωνος δσα σε δεῖ φοβεῖσθαι.

*Ἀποδεῖξω τέκνου δμόν.

Φοβοῦ ἀνδρας ἐν χρίσει τοὺς ξιφηφόρους.

Φοβοῦ δυνάστας καὶ βιαίους ἐν πόλεις.

Φοβοῦ γλώσσαν γυναικὸς ἀναιδεστάτης.

Φοβοῦ δάνεια καὶ τόκους καὶ ζημίας.

Φοβοῦ ἐάν τι πράξῃς τῶν νόμων ἐναντίον.

Φοβοῦ ζηλοτύπους καὶ φθονεροὺς γείτονας.

Φοβοῦ ἥθη πονηρὰ τῶν ψευδηγόρων.

Φοβοῦ θυμὸν τυράννου ώς θηρὸς κακοῦ.

Φοβοῦ ἐπιθυμῆσαι ἀλλοτρίας ὑπάρξεως.

Φοβοῦ δμιλεῖν γυναικὶ οὐκ ίδιᾳ.

Φοβοῦ κολάκων ἥθη καὶ συναρπαγάς.

Φοβοῦ λαλεῖν ἀκαίρως καὶ ψευδηγορεῖν.

Φοβοῦ μισεῖν ἀδίκως καὶ ζυγοστατεῖν.

Φοβοῦ νόμον, βέλτιστε, μὴ πάθῃς κακῶς.

Φοβοῦ ξένους ἀγνώστους εἰς οἴκον ἀγαγεῖν.

Φοβοῦ οἴνον καὶ φευγε πίνειν εἰς μέθην.

Φοβοῦ πόρναις δμιλεῖν, μὴ θάνης κακῶς.

Φοβοῦ βόθιον χειμάρρου περᾶν ὅδωρ.

Φοβοῦ συνάγειν ἐξ ἀδίκων χρήματα.

Φοβοῦ ὑπούλου ἀνδρὸς ἐννοίας κακᾶς.

Φοβοῦ φίλοις οὐ βεβαίοις μυστήρια λέγειν.

Φοβοῦ χλευαστὰς καὶ φθονεροὺς δμοτέχνους.

φ. 183 β Φοβοῦ. ψευδηγορεῖν, καν μισῆς τινα.

Φοβοῦ ὥροσκοπῆσαι καὶ μαντικὰς ἐπαοιδίας.

5

10

15

20

φ. 183 β